

*1

Až umřu nic na tomto světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje
v rose jak k ránu květiny.
Jiří Wolker

*01

A přišla dlouhá noc -
a po ní žádné ráno ...
O. Scheinpflugová

*001

Loučím se s Vámi, moji milí,
ruky stisk dnes už Vám nemohu dát,
srdce mi dotlouklo, odešly síly,
loučím se se všemi, kdo měl mě rád

*02

...žít je tak složité
a umřít tak prosté ...
O. Scheinpflugová

*03

Nemáme moci, abychom Tě zdrželi,
máme jen své slzy
Thákur

*04

Život měříme skutky,
a ne časem.
Seneca

*05

Nikdo mne nemusí slzami ctít
a pohřbívát s pláčem.
Když o mně hovoříte
a myslíte na mne,
žiji přece dál ...
Ennius

*06

Bolest zná jen málo slov
a smutek nejtěžší
je jako kámen němý.
V. Závada

*2

A láska zůstala -
ta smrti nezná.

*3

Až tady nebudu, zmizí jak sen,
co jsem si ponechal pro sebe jen.
Až tady nebudu, žít bude dál
v druhých, co jsem jim v životě dal.

*4

A za vše, za vše dík.
Za lásku, jaká byla,
za život, jaký byl...
Donát Šajner

*5

Byť se mi dostalo jíti
přes údolí stínů smrti,
nebuduť se báti zlého,
neboť Ty se mnou jsi.
Žalm 23,4

*6

Bud' vůle Tvá

*7

Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni Boha viděti budou.
Mat. 5, 8

*8

Člověk, který si zaslouží
jméno dobrý je ten,
jehož myšlenky a práce
jsou věnovány spíše jiným
než jemu samému.
W. Scott

*9

Co vděkem za lásku a péči Tvou
Ti můžem dát -
hrst krásných květů naposled,
a pak jen vzpomínat...

*10

Dotlouklo srdce Tvé znavené,
uhasl oka svit,
budiž Ti, drahý tatínku,
za všechno vřelý dík.

Dotlouklo srdce Tvé znavené,
uhasl oka svit,
budiž Ti, drahá maminko,
za všechno vřelý dík.

*11

Dotlouklo srdce drahé maminky,
odešlo na věčnost spát.
Maminko zlatá,
zůstaneš s námi
ve věčných vzpomínkách.

*12

Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima drahýma se již nepodiváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.

*13

I řekl Ježíš:
"Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude."
Jan 11,25

*14

*Jak tiše žil, tak tiše odešel,
skromný ve svém životě,
velký ve své lásce a dobrotě.*

*Jak tiše žila, tak tiše odešla,
skromná ve svém životě,
velká ve své lásce a dobrotě.*

*15

*Jen láska zůstane,
ta smrti nezná.
1 Kor. 13,8*

*16

*Klesly ruce pracovitě, zemdlené,
ztichlo srdce dobré, znavené,
již je po bolestech, utrpení,
již po životě, je jen rozloučení.*

*17

*Kdo Tě znal, ten zná naši bolest,
ten ví, co jsme v Tobě ztratili.
V našem srdci žiješ věčně dále -
spi sladce, vždyť se opět shledáme.*

*18

*Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.*

*19

*Když umře tatínek, slunéčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad.
V tom širém světě sotva se najde,
kdo by jak tatínek uměl mít rád.*

*Když umře maminka, slunéčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad.
V tom širém světě sotva se najde,
kdo by jak maminka uměl mít rád.*

*20

*Kdo v srdci žije, neumírá.
Fr. Hrubín*

*21

*Lásku měl na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.*

*Lásku měla na rtech,
dobrotu v srdci,
poctivost ve své duši.*

*22

*Zvykli jsme si na život ve dvou
a jeden pro druhého...
Bylo to hezké a bylo nám
spolu dobře.*

*23

*Mnoho jsem trpěl,
ale bez reptání.
Odcházím, neplačte,
jen někdy vzpomeňte.*

*Mnoho jsem trpěla,
ale bez reptání.
Odcházím, neplačte,
jen někdy vzpomeňte*

*24

*Maminko drahá, za všechnu starost,
za všechnu Tvoji práci,
za každíčký dech,
jenž patřil jen nám noci a dnem,
nechť Tě Bůh odmění klidným
a krásným snem.*

*25

*Umlklo srdce znavené,
přestalo bít,
budiž Ti, drahý tatínku,
za všechno vřelý dík.*

*Umlklo srdce znavené,
přestalo bít,
budiž Ti, drahá maminko,
za všechno vřelý dík.*

*Posílám pozdrav poslední...
všem, kdo měl mne rád,
mně se víc nerozední,
já budu spát.*

*27

*Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál.
Srdce jeho zlaté bylo,
každému jen blaho přál.
Za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.*

*Pracovala vždy do únavy,
klidu sobě nedopřála.
Srdce její zlaté bylo,
každému jen blaho přála.
Za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď jí přán.*

*28

*Po pilné práci klesla Tvoje hlava,
Tys úkol svůj již dokonál.
Teď můžeš jenom klidně spáti
a vděčně budou vzpomínati
ti, kteréš tolik miloval.*

*Po pilné práci klesla Tvoje hlava,
Tys úkol svůj již dokonala.
Teď můžeš jenom klidně spáti
a vděčně budou vzpomínati
ti, kteréš tolik milovala.*

*29

*Přestalo tlouci srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene.
Bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku, jímž mohlo žít.*

*30

*Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.
Co strašné je, co zlé je,
to umírání je.*

Jiří Wolker

*31

*Smrt přešla kolem.
Život jde dál.
Rozprostřel závoj protkaný bolem,
v něm ukryt je žal.*

*32

*Ten život stálý boj
a mír jen bezděky;
a smrt jen krátký boj
a poklid navěky.*

J. Kollár

*33

*Za všechnu lásku a péči Tvou,
co s vděkem dnes Ti můžu dát...
hrst krásných květů na pozdrav
a pak již jen vzpomínat.*

*34

*Žádná smrt není zlá,
předchází-li jí život dobrý.
*Kramerius**

*35

*Za předobré srdce mateřské
na světě náhrady není -
proto je tolik bolestné
s maminkou rozloučení*

*36

*Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.*

*37

*Největší poklad na světě
je srdce drahé matky,
a kdo je ztratil, chudý jest,
byť největší měl statky.*

Jan Neruda

*38

*Neplačte drazí, že odcházím spát,
jak pokynul mi Osud.
Ve věčné noci bude se mi zdát,
že žiji s Vámi dosud.*

*39

*Neplačte, že jsem odešel,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.*

*Neplačte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.*

*40

*Největší láska na světě umírá,
když oko matčino se navždy zavírá.*

*41

*Jediná na světě, kdo by ji neměl rád,
jež umí odpouštět a tolik milovat,
na ni nám zůstane nejhezčí vzpomínka,
ta bytost nejdražší - to je Tvá maminka*

*42

*Není smrti, zůstává věčně živý,
kdo spravedlivý byl a dobrotivý.*

F.Halas

*43

*Nezemřel jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mne milovali.*

Nezemřela jsem, neboť vím,

*že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mne milovali.*

*44

*Odešel's, drahý,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...*

Odešla's, drahá,

*bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...*

*45

*Úsměv měl na rtech,
dobrotu v srdci,
lásku v duši...*

Úsměv měla na rtech,

*dobrotu v srdci,
lásku v duši...*

*46

*Po krátkých cestách
chodili jsme spolu
na dalekou
odešel jsi sám.*

Po krátkých cestách

*chodili jsme spolu
na dalekou
odešla jsi sama.*

*47

*Jaký úděl umlknout v té chvíli,
odejít a umlčet nemohoucně v okamžiku,
kdy se vyplnily sny,
které jsi vzýval tak vroucně!*

Jaroslav Seifert

*48

*"Já jsem vzkříšení i život.
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude."*

*49

*Ženu statečnou kdo nalezne,
neboť nad perly cena její.*

Přísluví 31,10

*50

*Byli jsme dva. Dva na vše -
na lásku, na život, na boj i bolest
i na hodiny štěstí.*

*Dva na výhry i prohry,
na život a na smrt...dva!*

Karel Čapek

*51

*Spi tiše tichounce,
dnes dosnils života bludný sen
a cestou bolesti odešels tam,
kde mír a láska jen.*

*Spi tiše tichounce,
dnes dosnilas života bludný sen
a cestou bolesti odešlas tam,
kde mír a láska jen.*

*52

*Nezemřel.
Spí, má-li sen, je krásný,
zdá se mu o těch, které miloval
a kteří milovali jeho.*

Nezemřela.

*Spí, má-li sen, je krásný,
zdá se jí o těch, které milovala
a kteří milovali ji*

*53

*Zvedám jí ruku. Je v ní chlad,
prsty jsou přitisklé k dlani.
Kytičku chci jí do nich dát,
už naposledy tentokrát.
A ještě se mi brání.*

J. Seifert

*54

*Není tu třeba slz a není třeba nářku,
ni pokání a trpkých výčitek.
Vždyť v majestátu smrti
ni zrnko není hany,
je velebný jen klid.*

J.Milton

*55

*Na shledanou, drahý, na shledanou
zůstaneš mi v srdci na věky.
Rozejdeme se, není na vybranou.
Svede nás až zítřek daleký.*

*Na shledanou, bez slov, bez loučení,
ožel stesk i smutek někdejší,
umřít - na tom nic nového není,
ani žít však není novější.*

Sergej Jesenin

*56

*Až té trávy nesetě,
na mém hrobě rozkvete,
čípak vy, mé rodné brázdy,
čípak vy jen budete.
Kdo tu bude u vás stát,
kdo vás bude míti rád,
kdo vás přijde, rodné brázdy,
kdo vás přijde zaorat*

*57

*Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít
a vody dřímat v lesku bílých hvězd.*

J. Zeyer

*58

*Nejkrásnější láska umírá,
když se oko matky navždy zavírá*

*59

*Od života pro sebe nic jsi nežádala,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dala,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu*

*60

*Za předobré srdce mateřské
na světě náhrady není,
proto je tolik bolestné
s maminkou rozloučení*

*61

*Spi tiše, tichounce.
Dnes dosnilas života bludný sen
o cestou bolestí odešlas tam,
kde mír a láska jen*

*62

*Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušla světa útrapám*

*63

*Ze všeho jediná zbylas nám, matičko,
vychladlé zemi jak podzimní sluníčko,
podzimní sluníčko neslní, nepálí,
přece se zatřeseš, když se nám zakalí.*

Jan Neruda

*64

*Nejdražší poklad na světě,
je srdce drahé matky,
a kdo je ztratil, chudým je,
byť největší měl statky*

*65

*Jen pro Vás jsem pracovala
a Vám jsem rozdala srdce své*

*66

*Když umře maminka, sluníčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad,
po širém světě, ach, sotva se najde,
kdo by jak maminka, měl nás tak rád ...*

*67

*Zapadlo sluníčko, umřela's mamičko,
odešla's maminko milá.
Slova to nepoví - nikdo se nedoví,
čím jsi nám, maminko, čím jsi nám byla*

*68

*Jak sluneční jas a hvězdy svít
tak čistá Tvá duše, maminko byla,
za Tvoji lásku přeju Ti boží klid,
ve chvíli, kdy jsi nás opustila . . .*

*69

*Maminko naše zlatá,
vzpomínka na Tě vždycky svatá,
v srdci nás bude hřát.*

*70

*Zhasly oči plné lásky
naší drahé maminky,
nezasnou však nikdy na ni
v srdcích našich vzpomínky*

*71

*Přestalo srdéčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme, maminko drahá,
stále na Tebe vzpomínat*

*72

*Kdo ztratil lásku matčinu,
ten často na ni v bolu vzpomíná,
vždyť byla to láska nejdražší,
kterou k nám měla jen maminka jediná.*

*73

*Nic v světě není dražšího
nad zlaté srdce matky
a kdo je ztratí chudým jest,
byť největší měl statky*

*74

*Matčině srdci patří živý květ,
před nimž se sklání celý svět.*

*75

*Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá,
za Tvoje velké oběti,
buď Tobě, rodná země lehkou,
toť poslední je přání od dětí*

*76

*Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala ...*

*77

*Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady,
bez Tebe, maminko, žít ...*

*78

*Největší láska umírá,
když oko matky se navždy zavírá*

*79

*Umlklo ústa matčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko,
na Tebe vzpomínat.*

*80

*Drahý tatínku, jen jednou
v životě jsi nás zarmoutil,
a to bylo v té chvíli,
kdy jsi nás navždy opustil.*

*81

*Tatíčku starý náš:
šedivou hlavu máš,
dokud jsi byl mezi námi,
stále bylo dobře s námi,
otče náš.*

*82

*Klesla hlava starostlivá,
ztichlo srdce trampotami znavené,
ruce tolik pilné od práce již
navždy ustaly, tatíčku náš drahý*

*83

*Jen pro Vás jsem pracoval,
a Vám jsem rozdál srdce své*

*84

*Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady
bez Tebe, tatínku, žít*

*85

*Dotlouklo srdce otcovo,
uhasl oka svit.
Budiž Ti, tatínku,
za všechno vřelý dík*

*86

*Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal...*

*87

*Jedinou radostí mého
života byla práce,
již věren zůstal jsem
až do posledního dechu svého.*

*88

*Nezemřel jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mě milovali.*

*89

*Tatínku drahý, starostlivý,
Tvůj život byl dokonán,
ale láska a vzpomínky
na Tebe zůstanou.*

*90

*Jen pro Vás jsem žil a pracoval,
Vám jsem rozdál srdce své.*

*91

*Jak tiše žil,
tak tiše zemřel*

*92

*Odešel dobrý člověk,
každý ho měl rád,
odešel nám v nenávratno,
teď musíme jen vzpomínat*

*93

*Naše srdce bolem pláče,
v smutné chvíli tiše lká,
víc již není mezi námi,
drahá duše tatínka ...*

*94

*Tatínku náš drahý
Váš život byl jen práce a starost o nás,
vzpomínáme s vděčností
a nikdy nezapomeneme . . .*

*95

*Odešels nám, tatínku drahý,
láska a vzpomínky na Tebe zůstanou.*

*96

*Tatíčku starý náš, šedivou hlavu máš,
dokud Jsi byl mezi námi,
dobře bylo ještě s námi,
tatíčku drahý náš.*

*97

*Tatínkovy ruce vždy se staraly,
aby malým dětem chleba vydělaly,
teď, když v rakvi leží ustarané dlaně,
velké děti s láskou vzpomínají na ně . .*

*98

*Čím byl jsi nám,
to ví jen ten, kdo ztrácí,
čím byl jsi jiným,
Bůh Ti to už splácí.*

*99

*Od života pro sebe nic jsi nežádal,
vše jen pro své děti a rodinu,
své zlaté srdce celé jsi nám dal,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu*

*100

*Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme, tatíčku drahý,
stále na Tebe vzpomínat.*

*101

*Spí sladce v rodné české zemi,
kterou jsi tolik miloval.*

*102

*Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.*

*103

*Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi Vás jen Pán Bůh přál,
co jsem se vás naosíval,
co jsem se vás naoral.*

*104

*Tak, jaký jsem, ať všechno víš,
mne přijmeš, spasíš, potěšíš,
vždyť Ty svých slibů nerušíš:
Beránku Boží k Tobě jdu.*

*105

*Utichlo srdce Tvé šlechetné bytosti,
jež pro nás nejdražším pokladem byla,
nás Jsi tu zanechal v zármutku, bolesti,
jen vděčná vzpomínka, tatínku drahý,
na Tvoji lásku jak drahokam zbylo . . .*

*106

*Dnové moji jsou jako stín nachýlený
a já jako tráva uvadl jsem.
Žalm 102, 12*

*107

*Tak krátko šel jsem s vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.
Jiří Wolker*

*108

*Žili jsme pro Tebe,
a tys lásku naši opětoval.*

*109

*Váš život byla jen práce,
a odpočinkem Vaše smrt.*

*110

*Odcházím za světlem,
kdes' v dálce splynu s ním.
Těm, které miluji,
na cestu posvítím*

*111

*Předobré srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát,
umklo, ztichlo, šlo již spát.*

*112

*Přestalo tlouci srdce Tvé znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
bolestí znaveno přestalo bít,
nebylo léku již, nemohlo žítí . . .*

*113

*Vše zmizí, jen stopy Tvé práce
a lásky zůstanou*

*114

*Klesly ruce pracovitě - zemdlené,
ztichlo srdce dobré - znavené.
Pán zavolal, nám zbývá
vzpomínka - stesk a žal.*

*115

*Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila,
oči, které se tak mile dívaly,
se navždy zavřely.*

*116

*Proč je tak málo štěstí na světě,
proč co nám nejdražší,
tak záhy odchází.*

*117

*Neděs Tě hrobu pustota,
již nevěra se bojí,
hrob jest jen změnou života,
druhou kolébkou Tvojí.*

*118

*Klesly ruce pracovitě, zemdlené,
ztichlo srdce dobré, znavené,
Pán zavolal, již je po bolestech, utrpení*

*119

*Klesla ruka která tak ráda procovala,
zmlkla ústa, která slovy hladívala,
a oči, které se tak milé usmívaly,
se navždy zavřely.*

*120

*J. Wolker:
Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého*

*121

*Život Tvůj byl samé starosti a práce,
Tvá smrt jen tichý vzdech.*

*122

*J. V. Sládek:
Kdo žil v srdcích těch
jež opustil, ten nezemřel.*

*123

*Až my, žijící, zemřeme,
nic se na tom světě nestane, nezmění,
jen několik srdcí se zachvěje,
jak v ranní rose květiny.*

*124

*Až umru, nic na tomto světě
se nestane a nezmění.
jen já ztratím svou bídu
a změním se ze všeho . .*

*125

*Utichlo srdce znavené,
nebylo z ocele, nebylo z kamene,
utichlo a šlo spát,
budeme na něj vděčně vzpomínat*

*126

*Pout' daleká již skončena,
skončeno putování.
Sta bylo křížů v pouti té,
tisíce zastavení.
I chvíle šťastných úsměvů,
Tvé kroky nacházely,
těch bylo zřídka, vždy více utrpení.*

*127

*Hospodin jest můj pastýř,
já nebudu míti nedostatku ...
Žalm 2, 3, 1.*

*128

*Já jsem vzkříšení i život-
Kdo věří ve mne,
byť pak i umřel, živ bude.
Jan 11, 23*

*129

V rukou Tvých jsou časové moji

*130

*Člověk marnivostí podobný jest,
dnové jeho jako stín pomíjející.
Žalm 144.*

*131

*Jim bylo blaho odpírati sobě
a všechno dáti pro děti.
(K. V. Rais "Svým rodičům")*

*132

*Náš život od prvního vzlyku,
až k hrobu jest jen náhod slet,
spleť radostných v něm okamžiků
a žalů, strasti na sto let.*

*133

*Jen boží láska splatí Tobě
tu obětavou, věrnou lásku k nám,
až věčný klid Ti bude dopřán
v tichém hrobě
a ve vzpomínkách vděčných budeš
námi stále milován . .*

*134

*Zahučaly hory, zahučaly lesy,
kam jste se poděly moje mladé časy . .
A přijde-li čas - stromy rozkvetou zas,
ale já nepřijdu již nikdy mezi Vás*

*135

*Kteří spravedlnosti vyučují mnohé,
skvíti se budou jako hvězdy,
na věčné věky.*

Dan. 12., 3.

*136

*Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví,
kteří v Pánu umírají. Duch zajisté dá jim,
aby odpočinuli od prací svých,
skutkové pak jejich jdou za nimi.*

Zjev. 14, 13.

*137

*Bůh je naše útočiště i síla,
ve všelikém soužení pomoc vždycky hotova*

*138

*Já jsem cesta i pravda i život.
Žádný nepřichází k Otci, než skrze mne.*

Jan 14, 6.

*139

*Já vím, že vykupitel můj jest živ,
a že v den nejposlednější nad
prachem mým se postaví.*

Job. 19, 25.

*140

*Uval na Hospodina cestu svou,
slož v něm naději,
on zajisté všecko spraví.*

Žalm 37, 5

*141

*Bud' vůle Tvá,
jako v nebi tak i na zemi*

*142

*Jediné srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
Kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát -
utichlo, zmlklo, šlo již spát . . .*

*143

*Jak tiše žila,
tak tiše odešla.*

*144

*Jak tiše žila,
tak tiše zemřela*

*145

*Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá,
za všechny Tvoje velké oběti,
bud' štědrou k Tobě ruka boží svatá,
tot poslední je vroucí přání od dětí*

*146

*Naše nitro bolem pláče,
v smutné chvíli tiše lká,
víc již není mezi námi,
drahá naše maminka ...*

*147

*Jan Neruda:
Matičče dáš-li do hrobu
na prsa dítě její,
ještě se vpadlé, ztělé rty
radostí pozachvějí.*

*148

*Umlkla ústa matčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko
na Tebe vzpomínat.*

*149

*Jsmo květinami jen na zahradě Boží,
želíme květu, jež si utrhł Pán -
Nad Vaším lůžkem, maminko drahá,
šeptáme v slzách pozdrav: Pokoj Vám.*

*150

*Nikdo to neřekne, nikdo to nepoví,
čím byla maminka každému z nás,
nikdo ji nevrátí, nikdo ji nevzbudí,
nikdy už nezazní nám její hlas.*

*151

*Měla jsem na tom světě samou starost,
samý žal,
za to mně odmění,
nebes Pán.*

*152

*V žádném slunci není tolik jasu,
tolik květů v žádné lučině,
v žádném poli tolik zlatých klasů,
kolik lásky v srdci matčině.*

*153

*Skláníme se nad hrob tvůj,
s lící slzou zrosenou,
za Tvoje zlaté srdce,
Bůh bud' Tobě odměnou*

*154

*Ztichlo srdce zlaté,
klid nalezla duše starostlivá.*

*155

*Bůh pokynul a srdce upřímné a milující
navždy zastavilo tlukot svůj . . .*

*156

*Za Vaši velkou lásku,
za Vaše velké oběti,
buď štědrá k Vám ruka Boží svatá,
toť jediné je Vám přáno od dětí*

*157

*Již konec všemu,
všem mým bolestem,
již mne nic nezabolí .*

*158

*Neplačte mnoho nade mnou,
ať mohu klidně spát,
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se tak stát.*

*159

*Dotrpěla srdce zlatá,
klid nalezla duše starostlivá.*

*160

*Váš život byla jen práce,
odpočinkem Vaše smrt.*

*161

*Drahé děti, cesta mého
utrpení je skončena*

*162

*Vše zmizí, jen stopy
Tvé práce a lásky zůstanou.*

*163

*Neplačte již moji drazí,
že mne není víc,
až i vás Bůh povolá,
přijdu já vám vstříc*

*164

*Kdo žil v srdcích těch, jež opustil,
ten nezemřel.*

*165

*Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila.*

*166

*Vaše žití byla práce
a smrt je odpočinek.*

*167

*Dotlouklo srdce zlaté,
našla klidu duše dobrá ...*

*168

*Bůh pokynul,
a srdce, jež nás milovalo,
zastavilo tlukot svůj*

*169

*Odešlo srdce zlaté,
oddechla si duše starostlivá.*

*170

*Tvoje obětavé, dobré srdce
přestalo navždy bít,
opustilo nás,
my však je přece budeme mít.*

*171

*Jak těžko žít, když v těle síly není,
jak těžko umřít, když chce se tolik,
tolik žít . . .*

*172

*Osud nevrací co jednou vzal,
jen to se vrací - vzpomínka,
bolest a žal.*

*173

*J. V. Sládek:
V náručí Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdemé zas . .*

*174

*V té české rodné zemi
až mne hroudy zasypou,
nechte mne v ní klidně spáti,
vzpomínejte na mne s modlitbou.*

*175

.... a já měl život tolik rád.

*176

*Až umru, nic no tom~to světě
se nestane a nezmění,
jen srdcí několik se zachvěje
v rose jak k ránu květiny ...*

*177

*Tisíce umřely, tisíce umrou,
tisíce na smrt jsou znaveni,
neboť v smrti a zrození
nikdo nezůstal jediný.*

*178

*J. Wolker:
Smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého,
co strašné je a co zlé je,
to umírání je.*

*179

*Cílem nejvyšším Ti bylo blaho rodiny
a úděl v práci do poslední hodiny.*

*180

Bud vůle Tvá ...

*181

*Nyní pak zůstává víra, naděje a láska.
to tré: ale největší z nich jest láska.
I. epistola Pavla ke Kor.
Kap. 13, 13.*

*182

*V náruč Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni vrátíme zas.*

*183

*Jdu k Tobě Pane,
za hlasem Tvým jsem šel,
Ty poskytněš mi přibýtek,
kde nebude již žal . . .*

*184

*Smiluj se nade mnou, ó Bože,
podle velkého milosrdenství Tvého . . .*

*185

*I kdybych měl projít údolím
stínu smrti, nebudu se bát,
neboť Ty, Bože můj, se mnou jsi*

*187

*Odcházím za světlem . . .
kdes v dálce splynu s ním.
Těm, které miluji,
na cestu posvítím.*

*188

*Až té trávy nesetě
na mém hrobě rozkvetě,
čí pak vy, mé rodné lány, budete . . .*

*189

*Smrti tebe, proč se báti?
Ježíš živ jest i já s ním.
On je živ, já jistě vím,
že mně život zase vrátí*

*190

*Pro naše blaho v domově,
jsi všechnu lásku svoji dala,
na niž jen v bolu budem vzpomínat,
když Boží láska Tvou duši
na věčnost si vzala.*

*191

*Vejdeš v šedinách do hrobu,
tak jako odnášeno bývá obilí zralé
časem svým.*

Job. 5, 26.

*192

*Aj na dlaň odměřil jsi mi dnů
a věk můj jest jako nic před Tebou,
jistě žeť není než pouhá marnost
každý člověk, jakkoli pevně stojící.
Žalm 39, 6.*

*193

*"Musíme skrze mnohá soužení vejíti
do království božího."
Skut. apoštolské 14, 22.*

*194

*Milosrdenství Boží na věky
chváliti budu.*

*195

*Bůh pokynul, srdce dobré a milující
navždy zastavilo tlukot svůj.*

*196

*Pán života a smrti pokynul
a já jdu.*

*197

*zlých pak nebudem přijímati?
Dobré-liž jen věci bráti
budeme od Boha
Job. 2, 10.*

*198

*Řekla jemu :
Pane, já jsem uvěřila,
že jsi ty Kristus, Syn Boží.
Jan 11, 27.*

*199

*Setřel Bůh všelikou slzu
s očí jejich a smrti již více nebude,
ani kvílení, ani křiku, ani bolesti
nebude více.
Zjev. 21/4.*

*200

*Jest život věčný boj
a klid jen bezděky,
smrt však je krátký boj
a poklid na věky.*

*201

*Žádná smrt nemůže být zlá,
které předchází život dobrý.
Kramerius*

*202

*Nelkejte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.*

*203

*Kdo v slzách chléb svůj nejídal,
kdo neprobděl strastné noci,
ten nezná Vás,
Vy nebeské moci.*

*204

*Až budu spát,
přijď na můj hrob se podívat,
jen podívat - a neplač moc,
kdo zemřel již, spí každý rád
neb svatá je ta tichá noc,
když přejde den -*

- *205
*Letěla bělounká holubička,
letěla do nebička.*
- *206
*Zpěvem k srdci,
srdcem k vlasti.*
- *207
*Předobré srdce na světě jsme měli,
jež dovedlo nás milovat,
kdybychom láskou vzbuditi je chtěli,
neozve se nám vícekrát.*
- *208
*Kolébka není prvním počátkem života,
ani hrob pravým koncem smrti,
za ním přichází vzkříšení.*
- *209
*Ženu statečnou kdo nalezne
nebo daleko nad perly cena její*
- *211
*Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi vás jen Pán Bůh přál,
co jsem se vás naosíval,
co jsem se vás naoral.*
- *212
*Vše zmizí, jen stopy Tvé práce
a lásky zůstanou.*
- *213
*Jak prostě žila,
tak tiše odešla,
velká ve své lásce a dobrotě
a skromná svým životem.*
- *214
*Duše Tvá dobrá, laskavá,
tak naší lásky hodna,
jaký to kalich bolesti
musela vypít až do dna.*
- *215
*Kdybyste někdy radu potřebovali,
jen s láskou na mne vzpomeňte,
budu žítí v Vámi i nadále a budu
bdít nad Vaším každým krokem,
přijdu Vám pomoci, anž byste věděli.*
- *216
*Není smrti tam,
kde byl život vyplněn prací,
láskou a obětavostí.*
- *217
*Koho nejvíce jsem miloval,
Bůh ji odvolal.
Bud' vůle Tvá . . .*
- *219
*Žít život čestný
a spravedlivý . . .*
- *220
*Kdo v srdcích žije,
neumírá.*
- *221
*Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala ...*
- *222
*Vyřídte pozdravy poslední,
každému, kdo měl mne kdysi rád.
Mně už se nikdy nerozední,
budu teď věčný spánek spát.*
- *223
*Klesly ruce pracovitě,
dotlouklo srdce otcovo,
zhasl oka svit, budiž Ti, tatínku
za všechno vřelý dík.*
- *224
*Štípení v domě Hospodinově
v síňcích Boha našeho kvěsti budou,
ještě i v šedinách ovoce ponesou .
Aby to zvěstováno bylo,
že přímý jest Hospodin, skála má . . .
Žalm 92, 14-16*
- *225
*Proč pláčete, moji milí?
Neodešel jsem od Vás
všechnen, jen pracovat
jsem přestal...*
- *226
*Zvadl květ ku večeru,
ráno měl ještě svou nádheru.
Děkuji vděčně Osudu za všecko,
co mi dal: Práci, radost i žal.*
- *227
*Bůh bud' s Vámi,
než se sejdeme zas . . .*
- *228
*Až ukončí se naše pout' a duše půjde před Tvůj soud,
rač v náruč Svou ji přivínout.*
- *229
*Přišel pro mne andělíček,
zatlačil mi očička,
a teď pro mne pláčí
tatíček a matička.*
- *230
*Pro nás žil,
pro nás pracoval,
pro nás obětoval všechno.*

*231

Rodné brázdy v šíř i dál,
co mi vás jen Pán Bůh přál,
co se já vás naosíval, naoral

*232

Byť se mi dostalo jítí
přes údolí stínu smrti,
nebudu se báti zlého,
nebo Ty se mnou jsi.
Žalm 23,4.

*233

Jaký to smrtelný spánek
se Tě zmocnil
Tvůj zrak se zkalil
a Ty mě neslyšíš.
Sumerský epos

*234

Tatínku, za převelikou
vždycky starost o nás, rodinu,
Pán dej Ti poznat
"vánoc věčných" odměnu.

*235

Odešel dobrý člověk,
každý ho měl rád.

*236

Ač tělo i srdce mé hyne,
skála srdce mého a díl můj
Bůh jest na věky.
Žalm 73, v. 26

*237

Čas, bratr mého srdce, jež jde
a odměřuje mi hodiny bytí,
zaváhá, zhroutí se do tváře mé,
usne a zavoní jak kvítí.
Josef Hora.

*238

Vše zmizí, jen stopy Vaší práce
a lásky zůstanou

*239

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme synáčku drahý,
stále na Tebe vzpomínat

*240

Nejkrásnější láska umírá,
když se oko matky navždy zavírá

*241

Zhasly oči plné lásky
mojí drahé maminky,
nezhasnou však nikdy na ni
v srdci moje vzpomínky.

*242

Jak těžko žít,
když v těle síla není,
jak těžko umírat,
když se chce tolik, ach tolik žít.

*243

Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal.

*244

Zelení hájové, bývali jste vy moje,
bývali jste mého srdce potěšení,
ale teď dlouhý čas
neslyším ptáčka hlas,
a obloze se ukázal smutný čas.

*245

Odešels, táto, bez slůvka rozloučení,
tak náhle, že těžko k uvěření.

*246

Jí bylo blaho odpírati sobě
a všechno dáti pro děti.

*247

Od života pro sebe nic jsi nežádal.
vše jen pro své děti a rodinu.
své zlaté srdce celé jsi nám dal,
věčný klid dejž Bůh Ti v odměnu.

*248

Odešlas, maminko, neznámo kam.
vzpomínka po Tobě, zůstane nám.
vzpomínka krásná, maminko milá,
Ty, že jsi pro nás vždycky jen žila.

*249

Nezemřela jsem, neboť vím,
že budu žít stále v srdcích těch,
kteří mě milovali.

*250

Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušel světa útrapám.

*251

Není smrti,
je jen věčný růst.
V. Dyk.

*252

Koho bozi milují,
ten umírá mlád.

*253

Neplačte mnoho nade mnou
ať mohu klidně spát,
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se tak stát.

*254

*Smrti se nebojím, smrt není zlá,
se smrtí nejsem sám,
umírání se bojím,
kde každý je opuštěn
a já umírám . . .*

Jiří Wolker

*255

*Tak krátko šla jsem s Vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.*

J. Wolker.

*256

*Odešla jste od nás, maminko drahá,
jen vzpomínek nám zbylo na tisíc
a srdce svírá krutý bol,
že nevrátíte se nám nikdy víc . . .*

*257

*V žádném slunci není tolik jasu,
květů tolik v žádné lučině,
v žádném polí tolik zlatých klasů,
co je lásky v srdci matčině.*

*258

*Píseň Christiana Rosetti:
Až jednou zemru, drahý,
pak nesmiš písní naříkat.
Nesázej růže nad můj hrob
a ani cypřišový sad.
A nechť je nade mnou jen tráva,
jež bude deštěm se a rosou vlhká chvět.
A chceš-li, můžeš pamatovat.
A chceš-li, můžeš zapomnět.*

*Já neuzřím jž stíny,
nebudu slychat dešťů. hřmot,
nebudu slychat slavíka,
tesknit si s větrem o závod!
Snít budu stmíváním,
jež nedozná zde změnu.
Snad budu pamatovat
a možná zapomenu . . .
Když mě vše opustilo, věřilo jsi - děkuji.*

*259

*A jáť život věčný dávám jim,
a nezahynout na věky,
aniž jich kdo vytrhne z ruky mé.
Zjevení sv. Jana Kap. 10/28*

*260

*Blahoslaveni jsou od této chvíle mrtví,
kteříž v Pánu umírají.
Zjevení sv. Jana. Kap. 14.*

*261

*... jim bylo blaho odpírati sobě
a všechno z lásky dáti pro děti . . .
K. V. Rais.*

*262

*Daleká cesto má,
marné volání . . .
K. H. Mácha*

*263

*Za Tvoji lásku, tatínku náš zlatý,
za Tvoje velké oběti,
buď Tobě, rodná země lehkou.
tót poslední je přání od dětí.*

*264

*Dozněl tlumený akord života,
ztichla jeho tichounká píseň,
mlha studená padá do polí
a nám do srdcí bolestná tíseň.*

*265

*Není smrti, trvá věčně živý,
kdo spravedlivý byl a dobrotivý.*

*266

*Bůh povolal Tě v nebes chrám,
bys ušel světa útrapám.*

*267

*Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady,
bez Tebe, tatínku, žít . . .*

*268

*"Jáť v pokoji lehnu a
spáti budu; nebo ty, Hospodine,
sám způsobilš mi bydlení
bezpečné."*

Žalm 4, 9.

*269

*Zlaté slunko za hory zašlo,
soumrak tiše padá do polí.
Srdce Tvé zlaté věčný mír našlo
a nic Tě víc nebolí.*

*270

*K Hospodinu v soužení svém
volal jsem a vyslyšel mne.*

*271

*Tak krátko šla jsem s vámi,
hle, tu se cesty dělí
a ptáci nad hlavou
mi píseň nedopěli.*

*272

*Jen pro Vás jsem pracovala
a Vám jsem rozdala srdce své.*

*273

*Její život byla starost a práce,
pro vše dobré měla cit;
dobré srdce ztichlo a přece nezemřelo,
v paměti asi bude žít!*

*274

Svatopluk Čech: Lešetínský kovář:

Bušil tam vesele,
do želez, ocele,
nikdy už perlik ten,
nezazvoní.

*275

Každý z nás musí něco ztratit
a něčeho se vzdát,
je líp se nenavrátit
a jenom vzpomínat.

Seifert.

*276

Nejsvětější srdce Ježíšovo
Bud' jeho spásou a odměnou.

*277

Ustaly v práci, mozolné Tvé ruce,
zmizel i milý úsměv Tvůj -
loučíme se s Tebou, tatínku -
upřímného srdce -
již nikdy nespatriš domov svůj.

*278

Ale různě, ale různě
dvojí čas nám běží,
přidej živý jak chceš v běhu,
mrtvý vždy Je hrozně vpředu.
Třeba ticho tiše leží.

F. Šrámek.

*279

I vtiskla matka ret mi na čelo
a řekla : Sbohem.

J. Seifert.

*280

Je skončen boj,
ač život měl jsem rád,
jsem v duši spokojen
a chci jen klidně spát.

*281

Stal jsem se zahradníkem -
do zahrady jsem šel rád.
Z rukopisných pamětí
Šel zahradník do zahrady.

*282

Říkám si s Nerudou,
ať jsem byl, čím jsem byl,
tím jsem byl vždycky rád.
A já byl zahradnickým učněm
opravdu rád.

*283

Jak prostě žila,
tak tiše odešla,
velká ve své lásce a dobrotě
a skromná svým životem.

*284

Živote, živote, kouzlo Tvé uvadlo,
nad mojí mladostí sluníčko zapadlo.

*285

Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít,
a vody dřímat v lesku bílých hvězd.

J. Zeyer.

*286

Ten život je jen pouhý sen,
v něm i mnohý je tak přešťasten
a mnohý má zas osud zlý.
Po smrti však tělo nebolí,
klid duše je největší bohatství.

*287

"Služebníče dobrý a věrný . . .
vejdi v radost Pána svého."
Mot. 25, 23.

*288

Naděje naše slib nesplněný,
perutí smrti zastaven skřivánka let,
je marný křik zoufalstvím naplněný;
nemůže nám syna vrátit zpět.

*289

"Služebníče dobrý a věrný . . .
vejdi v radost Pána svého."
Mot. 25, 23.

*290

Až zemřu, nic se nestane,
mnohé oko se zarsolí,
jen vzpomínka zůstane
a život jde dál.

*291

Až přijde den a budu spát
přijď na můj hrob se podívat,
jen podívat a neplač moc,
kdo usnul, spí každý rád,
a svatá je ta tichá noc,
když přejde den . . .
Julius Zeyer.

*292

Brázda žití doorána,
večer se již přiklonil,
zemská pouť již dokonána,
na které jsem oral, sil...

*293

Kdo byl milován,
nebude nikdy zapomenut.

*294

Bud' vůle Tvá nám vším,
jak ptáků je a hmyzu,
pokorné bylině i zpívající vodě.
S. K. Neumann

*295

*Jest v Boží radě vždy
předem souzeno,
že odchází nám
co nejvíce milého.*

*296

*Až umru, nic na tomto světě
se nestane a nezmění...*

*297

*Odešli dobří lidé,
každý je měl rád,
odešli nám v nenávratno,
teď musíme jen vzpomínat.*

*298

*Proč osud dal nám do vínku
jen samé trny a hloží
a zanechává nám vzpomínku
s níž hlava v dlaň se složí.*

*299

*Vše zmizí, jen stopy Tvé lásky
a vzpomínky na předobré srdce
nám zůstanou.*

*300

*Odešel táta,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle,
že těžko k uvěření.*

*301

*Kdo žije v srdcích těch, jež opustil,
ten nezemřel.
Proto neplačte pro mne,
když odcházím.*

*302

*Její život byla starost a práce,
pro vše dobré měla cit;
dobré srdce ztichlo
a přece nezemřelo,
v paměti naší bude žít!*

*303

*"Jest čas zrození
a čas umírání . . ."
(Kaz. 3, 2.)*

*304

*"Aj, já umírám, ale Bůh
bude s vámi . . ."
(I. Mojž. 48, 21)*

*305

*Náhle jsi nám odešel,
tatínku náš drahý,
že rtové Tvoji milí,
nám sbohem dáti nestačili.*

*306

*Já pracoval jen pro vás,
za živa srdce své vám dal,
s bolestí velikou teď
odcházím od vás.*

*307

*Zemi dáváme jen co jí patří,
ale duch bude s námi i nadál.*

*308

*Byť se mi dostalo jíti
přes údolí stínu smrti,
nebudu se báti zlého,
neb ty se mnou jsi.
Žalm 23, 4.*

*309

Nejsmutnější loučení je s mámou ...

*310

*Není bolest,
jako bolest má.*

*311

*Ten, kdož v skryši Nejvyššího přebývá,
v stínu Všemohoucího odpočívati bude.
(Žalm 91, 1)*

*312

*Totoť jest pak věčný život,
aby poznali Tebe samého pravého Boha,
a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.
(Jan 17, 3)*

*313

*Blahoslaveni čistého srdce,
neboť oni Boha viděti budou.
Mat. 5, 8.*

*314

*Moravo, Moravo,
Moravěnko milá,
co z Tebe pochází,
chasa ušlechtilá.*

*315

*Přišel pro mne andělíček,
zatlačil mi očička,
a teď pro mne pláčí,
tatíček a matička.*

*316

*Kalich utrpení naplněn,
Bůh pokynul a já si jdu odpočinout.*

*317

*Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál,
srdce jeho zlaté bylo,
každému jen blaho přál.
Za vše dobré co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.*

*318

Odešla tiše a v pokoře,
když naplnila svůj život
prací a láskou.

*319

Já jsem vzkříšení i život,
kdo věří ve mne,
i kdyby zemřel, bude žít.
(Jan II, 2b)

*320

Blahoslavení,
kteří v Pánu umírají . .
(Zjevení sv. Jan 14, 13)

*321

Život Tvůj byl samá práce,
smrt jen tichý vzdech.

*322

Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy hladila,
oči, které se tak mile dívaly,
se navždy zavřely.

*323

Odešel's, drahý,
bez slůvka rozloučení,
tak náhle -
že těžko k uvěření...

*324

Přijedete, budete mne hledati
a já již zde nebudu.

*325

To dobře, služebníče dobrý a věrný.
nad málem byl jsi věrný,
nad mnohem tebe ustanovím.
Vejdíš v radost Pána svého.
(Mat. 25, 21)

*326

Žádný zajisté z nás není sám sobě živ,
a žádný sobě sám neumírá.
Nebo buď že jsme živi, Pánu živi jsme,
buď že mřeme, Pánu mřeme.
A tak buď že jsme živi, buď že umíráme,
Páně jsme.

(Řím 14, 8)

*327

Sv. Pavel :
Víme zajisté, že byl-li by tohoto
našeho přebývání stánek zbořen,
stavení od Boha máme , přibyték
ne rukou udělaný, věčný, v nebesích.
II. Korynt. 5, 1.

*328

Když rozchod nastává,
nám v srdci teskno je,
však nelkáme neb zůstává
shledání, naděje.
Kancionál.

*329

Neplačte drazí, že odcházím spát,
jak pokynul mi osud.
ve věčné noci se mi bude zdát,
že žiji s Vámi dosud.

*330

Klesla hlava starostlivá,
ztichlo srdce trampotami znavené,
ruce tolik pilné od práce již
navždy ustaly, tatíčku náš drahý.

*331

V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jen jednou,
i kdybychom své oči vyplakali,
její zpět se neohlédnou.

*332

Neúprosný osud to nejdražší nám vzal,
jen bolest v srdcích, stesk,
prázdný domov
a vzpomínky nám zanechal.

*333

Jedinou radostí mého
života byla práce,
již věrna zůstala jsem
až do posledního dechu svého.

*334

Já pracoval a žil jsem jen pro Vás,
za živa srdce své Vám dal,
s bolestí velikou odcházím teď od Vás ...

*335

Ježíš:
Pojďte ke mě všichni,
kteříž pracujete a
obtíženi jste a já Vám
odpočinutí dám.
Ev. sv. Matouše 11, 28.

*336

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme maminko drahá,
stále na Tebe vzpomínat.

*337

Já půjdu tam, kam všechna
pokolení odešla.
A lesy budou stále v slunci snít
a vody dřímat v lesku
bílých hvězd.

J. Zeyer.

*338

Odcházíš tatínku,
neznámo kam.
Jen vzpomínky na Tebe
zůstanou nám.

*339

*Nelkejte, že jsem odešla,
ten klid a mír mi přejte,
jen věčné světlo vzpomínky
mi stále zachovejte.*

*340

*Zahučaly hory, zahučaly lesy,
kam jste se poděly moje mladé časy ...
A přijde čas - stromy rozkvetou zas,
ale já nepřijdu již nikdy mezi Vás.*

*341

*Všechno jsem tu nechal, záhony i luka
i žhavý pot s čela vsáklý do polí,
jen jedno si bere do hrobu má ruka,
jako suky tvrdé selské mozoly.*

*342

*Poslední Sbohem dáváme Tobě
a pilným rukám, které milovaly práci,
naše srdce smutkem se zachvěla,
vědouc, co Tvým odchodem ztrácí.*

*343

*Když umře maminka, sluníčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad,
po širém světě, ach, sotva se najde,
kdo by jak maminka, měl nás tak rád.*

*344

*Zdatnou ženu - kdo ji najde?
Cenu má nad skvosty z dalekých krajů.*

*345

*Dokud jsme lásku matky měli,
nemohl větší lásku nikdo již nám dát,
náhradu za ni marně bychom hledat chtěli,
jen vděčně na ni budem stále vzpomínat.*

*347

*Pro naše blaho v domově
jsi všechnu lásku svoji dala,
na níž jen v bolu budem vzpomínat,
když Boží láska Tvou duši na věčnost si vzala.*

*348

*Co lásky nejčistší nám srdce matky dalo,
to poznal každý od svých dětských let
a proto nitro naše se žalem rozplakalo,
když její drahé čelo zlíbali jsme naposled.*

*349

*Od ranních úsvitů do večerů pozdních,
jsi pro blaho naše neznal únavy a strastí,
proto Tvůj život požehnaný byl
pro Tvoji lásku k nám a ke své rodné vlasti.*

*350

*Až umřu, na světě nic se nestane a nezmění
jenom já ztratím svou bídu ...
... smrti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého.*

*351

*Rozkvetl v háji mladý květ,
však krutý mráz jej zlomil v ráz,
osude zlý, proč jsi jej srazil,
když chtěl kvést, proč zničil's mu mladý věk.*

*352

*Jak v bouři vichr, když zlomí mladý květ,
tak v raném rozpuku mládi,
odešel od nás v nadhvězdny svět
synáček náš, kterého jsme měli všichni tak rádi.*

*353

*"Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví,
kteří v Pánu umírají.
Duch zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých,
skutkové pak jejich jdou za nimi."*

Zjevení Janovo 14, 13.

*354

*Skončen je maminky života čas,
nebude více již čekati nás.
Jak rádi jsme, maminko, spěchali k Tobě,
dnes smutně zaplácem, nad láskou tvou v hrobě.*

*358

*Odešla...
jediná na světě, jež nikdy nezradí,
na ní nám zůstane nejhezčí vzpomínka,
to byla nejdražší, to byla maminka.*
J. Seifert

*359

*Shodil jsem těžké,
nepotřebné břímě, můj drahý Pane!
Zanechal jsem svět,
a jako křehký člun se vracím zpět
z bouřlivých vod k tvé tiché zátočině.*
Michelangelo

*360

*Shodil jsem těžké,
nepotřebné břímě, můj drahý Pane!
Zanechal jsem svět,
a jako křehký člun se vracím zpět
z bouřlivých vod k tvé tiché zátočině.*
Michelangelo